

Mál nr. 220/2020**M og
V v/ lögmæltrar slysatryggingar ökumanns bifhjóls.****Deilt um hvort meiðsl hafi orðið þegar tjónþoli var við akstur bifhjóls.****Gögn.**

Málskot, móttækið 23.6.2020, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.
Bréf V, dags. 3.7.2020, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Samkvæmt tjónstilkynningu, dags. 12. mars 2020, kvaðst M hafa 19. maí, en án þess að greina ártal, hafa orðið fyrir meiðslum á „Skarhólabraut/Rauðamýri“ og hafi slysið borið að með þeim hætti að hann hafi runnið til í lausamöl. Ekki er nánar lýst hver hafi verið tildrög slyssins. Hins vegar kemur fram að slysið hafi orðið í vinnutíma en ekki er þess getið í tilkynningunni hvenær tíma dags slysið varð.

Í málskoti segir að M hafi misst stjórn á nánar tilgreindu bifhjóli, A, í lausamöl með þeim afleiðingum að hann hafi dottið og lent illa á hægri hlið. Nánar segir í málskoti um tildrög slyssins að hann hafi þurft að skreppa frá úr vinnu á bifreiðaverkstæði til að sinna erindum. Hafi hann verið stopp á rauðu ljósi og á leið að taka aftur af stað þegar A hafi runnið til í lausamöl með þeim afleiðingum að hann hafi fallið harkalega á hægri hliðina. Í bráðamóttökuskra bráðadeildar Landspítalans er skráð að M hafi komið eftir að hafa dottið í gönguferð. Hafi hann hrasað og lent með hægri öxl á grjóti.

Tiltekinn einstaklingur, B, segir í yfirlýsingu, dags. 15. maí 2020, að um miðjan maí (ártal ekki tilgreint) eða rétt áður en lögreglan hafi farið að sekta vegna nagladekkja hafi hann komið á bifreiðaverkstæði, þar sem M starfar, til að sækja bifreið sem hafi verið í viðgerð hjá honum. Þá hafi M tjáð honum að hann hafi lent í slysi á mótörhjóli sínu. Þá liggur fyrir í málinu ljósrit úr dagbók.

M hefur krafist bóta úr slysatryggingu ökumanns A hjá V vegna þeirra meiðsla sem hann kveðst hafa orðið fyrir vegna þeirra meiðsla sem hann varð fyrir umrætt sinn. V kveður ósannað að slysið megi rekja til notkunar bifhjólsins og hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 92. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, sem voru í gildi til ársloka 2019, skyldi hver ökumaður sem stjórnar ökutæki, þ. á m. bifhjóli, tryggður sérstakri slysatryggingu, svonefndri slysatryggingu ökumanns, og skyldi vátryggingin tryggja bætur fyrir líkamstjón af völdum slyss sem ökumaður varð fyrir við stjórn ökutækisins, enda yrði slysið rakið til notkunar ökutækis í merkingu 88. gr. laganna.

Ekki er ljóst hvar slysstaðurinn á að hafa orðið samkvæmt tjónstilkynningu og því sem greinir í málskoti, þ.e. hvar M á að hafa stöðvað A á rauðu ljósi á mótum Skarhólabrautar og Rauðumýrar. Við athugun hefur ekki reynst unnt að finna út hvar Skarhólabraut og Rauðamýri eiga að mætast þar sem umferð er stýrt með umferðarljósum. Verður ekki séð samkvæmt þessu að samræmi sé í gögnum sem stafa frá M um það hvar tjónsatvikið á að hafa gerst og við hvaða aðstæður. Þá er það heldur ekki í samræmi við það sem fram kemur í skráningu á bráðadeild Landspítalans að M hafi orðið fyrir meiðslunum við það að hafa dottið í gönguferð. Eins og mál þetta er í pottinn búið verður að telja ósannað að hann hafi orðið fyrir meiðslum við akstur bifhjólsins. Yfirlýsing B breytir engu í þessu efni né heldur fyrirliggjandi ljósrit úr dagbók. M telst því ekki eiga rétt á bótum úr slysatryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns bifhjólsins A hjá V.

Reykjavík, 25. ágúst 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.